162

4. YIL 8 MART 1967 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Mizah

HEDİYE

Bir doktor bir arkadaşının lokantasında yemeğe gider. Yemek sırasında yanına yaklaşan bir adam yardım-severler piyangosu için bir bağışta bulunmasını ister.

Doktor:

"Memnuniyetle" der. Yalnız ne verebilirim?"

"Canınızın istediğini veya verebileceğiniz bir şeyi"

O zaman doktor bir kağıda bir cümle yazar ve adama verir.

"Bunu getirene bedava otopsi yapılır."

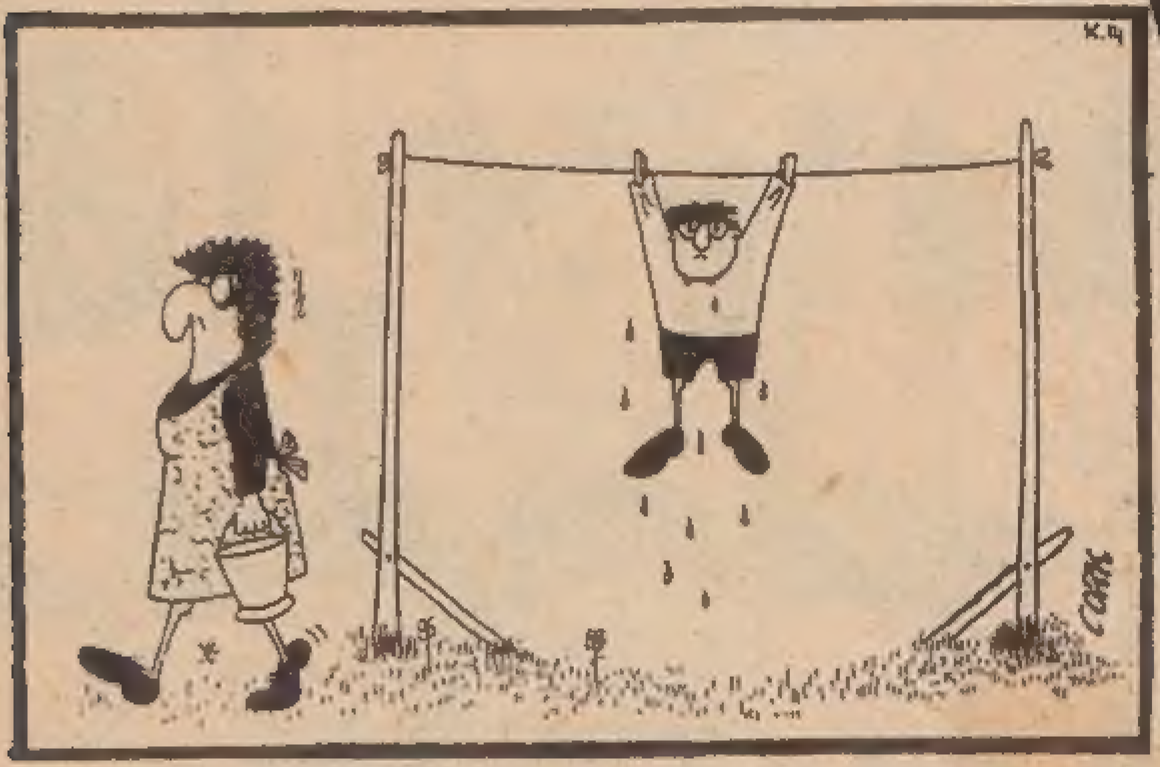

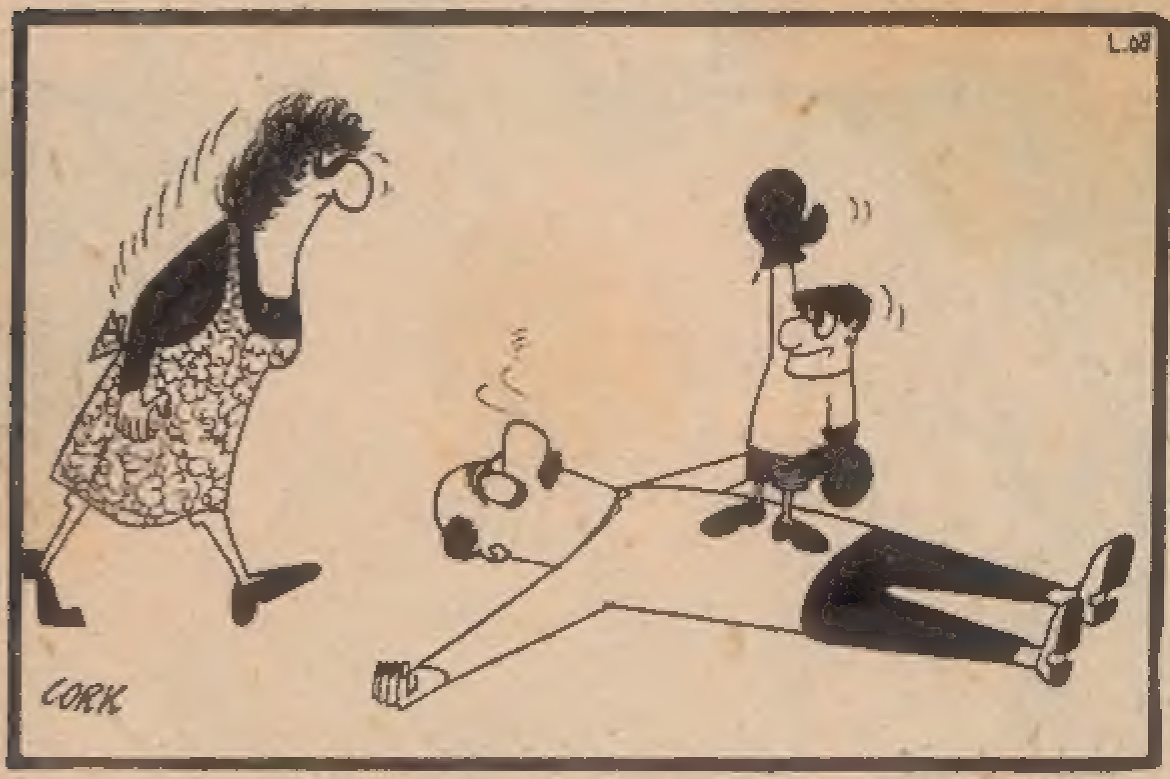

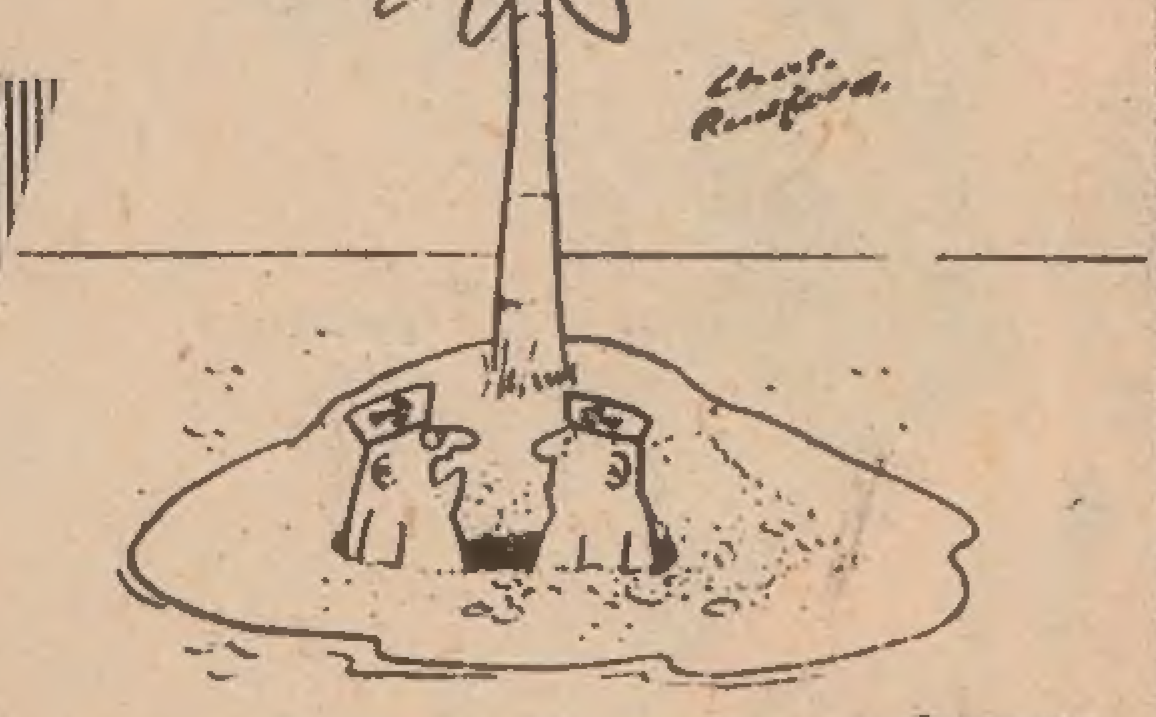

— Jo'nun barının arkasını kazarsak hazine bulacağımızı sen söylemiştin değil mi aptal?

NE YAPMALI ?

Anne çocuğuna:

"Hayatta daima iyi olmalısın" der.

"Niçin?"

"Çünkü iyi olursan cennete kötü olursan cehenneme gidersin"

Çocuk bir kaç dakika düşünür sonra annesine sorar:

"Anladım anneciğim ama sinemaya gitmek için ne yapmalıyım?"

ZENDA MAHKÛMU

★ ANTHONY HOPE'DAN Çeviren : ELİF İNCİ ★

Rupert muzaffer bir gülüşle,

"-Bunu biliyordum, uşaklar geri çekilin, artık efendiniz benim" dedi.

Bir an için uşakların bu emire itaat edeceklerini zannettim. Fakat birdenbire silâh sesleri duyuldu. Gelenler beni aramaya gelen adamlarım olacaktı. Bu arada köprüde de birtakım hareketler oluyordu. Dönüp oraya baktığımda beyaz elbiseli, siyah saçlı bir kadın çılgın gibi köprüde Rupert'e doğru koşuyordu. Ne o elinde bir tabanca görüyordum. Antoinette tam Rupert'in karşısına gelince durdu. Tabancayı yavaş yavaş ona doğru kaldırdım. Rupert heyecanla:

"-Delirdin mi sen Antoinette Kara Mişel cehennemi boyladığına göre, bizi ayıracak hiçbir engel kalmadı demektir. Merhamet et bana" diye yalvardı.

Fakat Antoinette bu sözlere hiç aldırmadı. Rupert öptüğüm yeri vuramam dedi ve birdenbire hendeğin karanlık sularına daldı. Tam o sırada Sapt'ın,

"-Dük ölmüş, dük ölmüş.."

diye bağırdığını duydum.

Rupert kralı öldürebilirdi. Allahım bu ihtimali hiç düşünmemiştim. Hemen ben de sulara daldım. Rupert'e yetişip, yetişemiyeceğim şüpheliydi. Ama onun yaralı olduğu düşünülürse benim daha avantajlı durumda bulunduğum anlaşılırdı.

Rupert:

"-Hey, orada kim var?" diye bağırdı. Sonra beni görünce, ilave etti:

"-Sen misin, oyun aktörü, buraya nasıl gelebildin?"

Bir aralık onu gözden kaybettim. Tekrar gördüğümde ormanda ağaçlar arasında koşuyordu. Ben de ormana girdim, onu takibe başladım. Rupert epeyce koştuktan sonra oradan geçmekte olan bir kızın yanında durdu. Cebinden birkaç altın çıkardı ve kıza verdi. Kız buna karşılık onun atına binmesine müsaade etti. Rupert atın üzerinde yanıma geldi. Sakin bir sesle :

"Kalede ne yaptın?" diye sordu. Arkadaşlarının üçünü öldürdüm.

"-Ya kral ne oldu?"

"-Detchard'ı öldürmeden evvel, kralı biraz hırpaladı ama sonra işini bitirdim.

"-Aptalsın sen"

"-Söylemeyi unuttuğum başka birşey daha var."

"-Neymiş o?"

"-Senin hayatını kurtardım. Antoinette seni öldürmeye çalışırken ben de elimde bir tabanca ile orada duruyordum."

Büyük Heyecan

Fritz onu durdurmama fırsat vermeden elimi öptü ve "Allah her zaman layık olanı kıral yapmıyor" dedi.

"-Ya şansa bak, demek ki iki ateş arasındaymışım."

"-Atından aşağı in" diyebağırdım. "-Erkek gibi dövüşelim seninle"

"-Bir kadının huzurunda dövüşeceğiz seninle."

Hınçla ona doğru atıldım. Atını birkaç adım geri çekti ve birdenbire üzerine doğru sürmeye başladı. Nereye gitsem üstüme doğru geliyordu. Kılıcımı kullansam bile faydası yoktu benim için. O sırada ormandan bir ses duyuldu. Kim gelmiş olabilirdi. Az sonra bir adam silueti gördüm. Elinde tabanca ile ilerleyen Fritz' di bu...Rupert de onu gördü ve oyunu kaybettiğini anladı. Atını sürmeden evvel bana döndü:

"-Allahaısmarladık Rudolf Rassendyll" dedi ve ağaçlar arasında kayboldu. Fritz arkasından ateş etti ama kurşunlardan hiçbiri ona isabet etmedi. Fritz'e döndüm:

"-Fritz kral yaşıyor mu?

"-Dünyanın en büyük kahramanlarından birinin sayesinde kral hayattadır, aziz dostum"

Kralın hayatta olduğunu duyduğum zaman "Yaşasın" diye, bağırmaktan kendimi alamadım. Fakat içimde ince bir sızı da duyuyordum. Kral olmak mümkün değildi artık.

O gün yaşadığım kanlı ve çetin olaylar beni çok yorgun düşürmüştü. Gözlerimi kapadım ve derin bir uykuya daldım.

MAHKUM VE KIRAL

Ertesi sabah bana Mme. de Mauban herşeyi anlattı. Söylediklerine göre bedbaht kadın Strealsau düküne aşık olmuştu. Dük ise hep almaya ve karşılığında hiç bir şey vermeye alışık değildi. Antoinette Mişelin arkasından Ruritanya'ya gelince prenses Flavia'yı karşısında rakibe olarak bulmuştu. Genç kadın dükün üzerinde nüfuzunu, kaybedince kıskançlıkla ona düşman olmuş ikaz mektuplarını yazmıştı. Mişelin şatosuna gittiği zaman onun aynı zamanda zalim biri olduğunu öğrenmişti. Fakat Antoinette hala Mişeli seviyordu. Bu arada Antoinette'nin dükten yüz bulmadığını gören Rupert ona kur yapmaya başlamıştı. Böylece öncelikle genç kadının yatak odasının anahtarını elde eden Rupert bir gün oraya girmiş ve kadının çığlığına gelen dükle Hentzau boğuşmuşlardı. Rupert efendisini bilmeyerek ağır yaralamış ve peşine düşün uşaklardan kurtulmak için pencereden kaçmıştı. Genç kadın böylece Mişelden intikamını almıştı. Fakat bu arada şatoya vaktinde gelen bizimkiler sahneye çıkmışlardı. Saat ikibuçuğa kadar bekleyen Sapt benim talimatıma uyarak Fritz'i şatonun arka tarafına yollamıştı. Tabii ki beni bulamamışlardı.

Fritz Sapt'a mareşale haber verilmesi gerektiğini söylemiş ve adamlarımız şatonun büyük kapısı önünde toplanmışlardı. O sırada köprüde Antoinette, Rupert'e ateş etmiş ve çıkan kargaşalıkta öbür taraftan sekiz kişi ölmüştü. Daha sonra kıralın hücresine giren adamlarımız Detchard'ın ve ve doktorun ölüsünü bulmuşlardı. Sapt, Fritz'den başka hepsini odadan çıkartmış ve kıralı muayene edince onun ölmediğini ve sadece bayılmış olduğunu anlamıştı. İşlere el koyan Sapt, Antoinette'ye ve Johann'a bildiklerini hiç kimseye söylemiyeceklerine dair yemin

Roman

ettirmişti. Kıralı Kara Mişelin odasına çıkarmışlar ve şatodan yolladıkları bir haberciyle prensese kıralın iyi olduğu haberini vermişlerdi. Bu yüzden prenses Flavia, Zenda'ya gelmişti. Tam o sırada Zenda mahkumu yani ben, Fritz'in kolunda bilmeden prensesin yoluna çıktım. Bir kaç adım atmıştım ki birden ağaçların arasında prensesin durduğunu gördüm. Fritz'in yüzüne ne yapmam gerektiğini sorar gibi baktığımda bana prensese görünmemi söyledi, Ağaçların arkasında saklandık. Fakat birdenbire hesaba katmadığımız bir olay oldu. Rupert'in kaçmadan evvel konuştuğu küçük köylü kızı prensesin arabasına doğru kaçmaya başladı.

"Madam" diye bâğırıyordu küçük kız heyecanla" Sizi kırala götüreyim istermisiniz?"

İhtiyar Strakencz hayretle:

"Ne demek istiyorsun sen yavrum? Kıral yaralı şu anda şatoda istirahat ediyor."

"Evet efendim. Yaralı ama kont Fritz'le buradalar. Şatoda değiller."

Flavia:

"Bir insan aynı zamanda iki yerde birden olamaz değil mi? "İki kıral mı var yoksa? diye sordu.

"Madam, Ruritanya'da kırala benzeyen başka biri var mı?"

Flavia kıza para verirken:

"Hayır, çocuğum," dedi,

"Gidip söylediğin adamı göreceğim."

Ve böyle söyledikten sonra arabasından indi. Uzaktan şatodan dönen Sapt gözüktü ve prensese kıralın tehlikede olmadığını söyledi.

"Şatoda mı?"

"Başka nerede olabilir madam?"

"Fakat bu kız onun kont Fritz'le civarda olduğunu söylüyor."

Sapt etrafına bakındı. İhtiyar mareşalin yüzünde sual sorar gibi bir ifade vardı. Şüphe artıyordu.

Sapt:

"Gidip o adamı bulacağım" dedi.

Prenses hemen atıldı.

"Ben de sizinle geliyorum"

"O halde yalnız geliniz"

Flavia orada bulunanlara ve mareşala beklemelerini söyledi. Sapt ve prenses bulunduğumuz yere yaklaşıyorlardı. Onların geldiğini görünce ellerimle yüzümü kapattım. Utancımdan prensese bakamıyordum Fritz elini omuzuma koyarak yanımda diz çöktü. Az sonra genç kadının yarı korku, yarı sevinç dolu sesi duyuldu.

"Buradaymış. Yaralı mısın?"

Prenses ellerimi elleri arasına aldı.

"Kıral buradaymış" dedi. "Söyleyin albay Sapt, bana oynamak istediğiniz oyun nedir?

Bu soruya hiç birimiz cevap vermedik. Ne diyebilirdikki Sonra prenses kollarını boynuma doladı ve beni öptü. O zaman Sapt alçak sesle:

"Kıral değil o. Karıl değil o diye fısıldadı.

Prenses bir kaç adım geri çekildi. Sonra kollarını boynumdan çekmeden:

"Aşkımı tanımaz olurmuyum"? Rudolf. dedi. hayır, olamaz. Kıral bu. Kıralın yüzü. Kıralın yüzüğü. Benim yüzüğüm. Aşkım benim."

İhtiyar Sapt:

"Sizin aşkınız ama kıral değil madam. Kıral şatodadır. Bu bay......."

Flavia yüzümü elleri arasına aldı.

"Beni aldatmalarına neden müsaade ettiniz. Söyleyin bana bütün bunlar ne demek oluyor?

Gözlerine baktım.

"Allah affetsin." dedim. Ben Kıral değilim Flavia'nın kolları iki yanına düştü. O anda bütün dünya üzerine yıkılmış gibi bir hali vardı. Sonra birdenbire kendini kaybeden genç kadın bü-

yük bir acı çığlığı atarak kollarıma atıldı ve dudaklarımdan öptü. Sapt elini omuzuma koydu. Yüzüne baktım. O anda Rupert'in kılıcının beni ortadan kaldırmış olmasını ne kadar istedim.

EĞER AŞK HERŞEY OLSAYDI!

Akşam olmuştu. Kıralın Zenda'da esirken yattığı hücrede şimdi ben kapatılmıştım. Daha evvel bu hücrede Defehard ve doktor ölmüştü. Johann bana akşam yemeği getirdi ve kıralın iyi olduğunu ve prensesin onu görmüş olduğunu söyledi. Bu arada mareşal Strakencz Strealsau'ya gitmişti. Kara Mişel, hücresinde yatıyor ve Antoinette de Mauban ona bakıyordu. Hücremin dışında acaip gürültüler duyuyordum. Bazıları Zenda mahkumunun öldüğünü, bazıları hala yaşadığını söylüyorlardı. Albay Sapt herşeyi açıklamıştı. O hücrede beni ne kadar tutacaklardı? Yoksa kıralı bu işten kurtarmak için beni öldürecekler miydi? Aklımdan hep bu kara düşünceler geçiyordu. Öbür taraftan ses-seda çıkmıyordu. Birden acaip bir gürültü duydum. Biri hücreme doğru yaklaşıyordu. Kulak kabarttım. Gelen Fritz'di. Bana kıralın beni görmek istediğini söyledi. Beraberce daha evvel Kara Mişelin odası olan yere girdiler. Kıral yatağında yatıyordu. Beni görünce elini uzattı ve el sıkıştık. Kıralın yüzüğünü parmağımdan çıkararak, onunkine geçirdim.

Alçak sesle:

"Fazla konuşamıyacağım" dedi. "Mareşalle ve Sapt'la kavga ettik sizin yüzünüzden. Mareşale herşeyi anlattık. Sizi Strealsau'ya götürüp herkese yaptıklarını anlatmak istedim ama bana bunu yapmamamı ve bu sırrın gizli kalması lazım geldiğini söylediler."

"Hakları var efendim. Buradaki işim bitti benim."

"Evet sizden başka hiçkimsenin yapamıyacağı bir şey yaptınız. Bana kırallığın nasıl oynanacağını öğrettiniz."

"Sör" dedim. "Sizden merhamet dilenmiyorum. Tanrı şahidimdir ki ben bir hiylebaz değilim."

Sual soran gözlerini üzerime dikti. Fakat hasta olduğu için az sonra başını yastıklara terketti ve yorgunluktan bitkin bir halde gözlerini kapattı. O sırada Fritz yanında bir doktorla geldi. Kıralın elini öptüm. Fritz beni oradan uzaklaştırdı. Ondan sonra bir daha kıralı hiç görmedim. Fritz hiç konuşmadan, beni yukarı şatodaki güzel bir koridora çıkardı.

Orada bana:

"Prenses buraya senin için geldi" dedi. "Konuşmanız bitince köprüye gel. Seni orada bekliyeceğim."

"Herşeyi biliyor mu?"

"Evet, herşeyi."

Böyle söyledikten sonra güzel döşenmiş, şık bir odanın kapısını açtı. Prenses pencerenin yanında duruyordu. Yanına yaklaştım. Önünde diz çökerek elini dudaklarıma götürdüm. Ne kımıldadı ne de bir kelime söyledi. Ayağa kalktığımda yüzünün kızarmış olduğunu gördüm. Yavaşça:

"Flavia" diye fısıldadım.

Ellerinin titrediğini hissettim.

"Kımıldama, kımıldama" diye mırıldandı. "Buraya otur."

Beni divanın üzerine oturttu ve başını dizlerimin üzerine koydu.

"Sevgilim, her tarafın ateş gibi yanıyor"

Af dilemek için:

Prenses beni öptü. Sapt mırıltı halinde bir sesle "Kıral değil o, Kıral değil" dedi.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

"Seni bütün kalbım ve ruhumla seviyorum" dedim. Onu bu kadar utandıran neydi? Bana karşı duyduğu aşk mı? Yoksa kıral sanıp benim ateşli öpücüklerime mukabele etmiş oluşu mu?

"Bütün kalbimle ve hayatımla" diye tekrar ettim.

"Seni katedralde ilk gördüğüm andan beri gözüm hiçbir kadını görmez oldu."

Bundan sonra da öyle olacaktı. Sana yaptığım kötülükten dolayı tanrı beni affetsin."

"Hakikatı öğrendikten sonra bile hislerimde hiç bir değişiklik olmadı. Sevdiğim her zaman sendin kıral değil."

Bilmediğin bir şeyi söylemek istiyordum. O gün Strealsau'da baloya giderken yolda Sapt beni durdurdu ve herşeyi anlattı. Seni kaybetmeyi göze alamadım. Şimdi ne yapacağız Rudolf?

Kollarımı beline dolarken:

"Bu akşam gidiyorum" dedim.

"Ah, hayır. hayır. Bu akşam olmaz"

"Henüz beni kimse görmemişken buradan gitmem lazım. Sonra nasıl burada kalmamı isteyebilirsin? Sadece..."

O zaman ellerini ellerimin arasına alarak benimle gelmesi için yalvardım. Beni yaşlı gözlerle dinliyordu. Nihayet gözlerini kaldırıp gözüme baktığı zaman sözlerim mırıltı halini aldı ve sonunda susmak zorunda kaldım.

"Affet sevgilim. Deliyim ben"

"Senin asıl deliliğini seviyorum hayatım"

Sonra:

"Aşk herşey midir? diye ilave etti. "Eğer aşk herşey olsaydı, seni dünyanın sonuna kadar takip ederdim. Fakat aşk her şey midir?"

Cevap vermedim. Ne diyebilirdim ki? Şu anda ona yardım etmemiş olduğum için kendi kendime utanıyorum.

Yanıma yaklaştı. Elini omuzuma koydu. Prensesin elini öptüm.

"Eğer aşk herşey olsaydı, zaten sen de kıralı hücresinde ölüme terkederdin."

"Bir kadın için şeref herşey demektir. Benim şerefim de evime ve memleketime karşı dürüst olmama bağlı. Seni niçin sevdiğimi bilmiyorum.

"Ama burada kalmam lazım benim."

Birşey söylemedim. Prenses sözüne devam etti.

"Yüzüğünü her zaman taşıyacağım. Kalbim her zaman sana ait olacak, dudaklarının temasını her zaman hatırlayacağım. Fakat sen gitmelisin. Bense burada kalmalıyım. Bunu düşündükçe ölecek gibi oluyorum ama katlanacağım ıstırabına."

Ayağa kalkarken:

"Ne yapman lazım geldiğini biliyorsun. Ben de seninle aynı hisleri paylaşıyorum sevgilim. Allah seni korusun" dedim.

Tam o sırada kilisenin çanları ölenlerin hatırasına çalmaya başladı.

"Kraliçem, güzelim" diye fısıldadım.

Prenses pencerenin önünde duruyordu. Dizleri min üzerinde çökerek elini öptüm.

"Sevgilim, birbirimizi belki bir daha hiç görmeyiz. Öp beni ve git."

Onu kollarımın arasına aldığım zaman durmadan ismimi fısıldıyordu. Onu bir kere ondan sonra bir kere daha, bir ke-

Devamı 32. Sayfada

KIRBAÇ ALTINDA

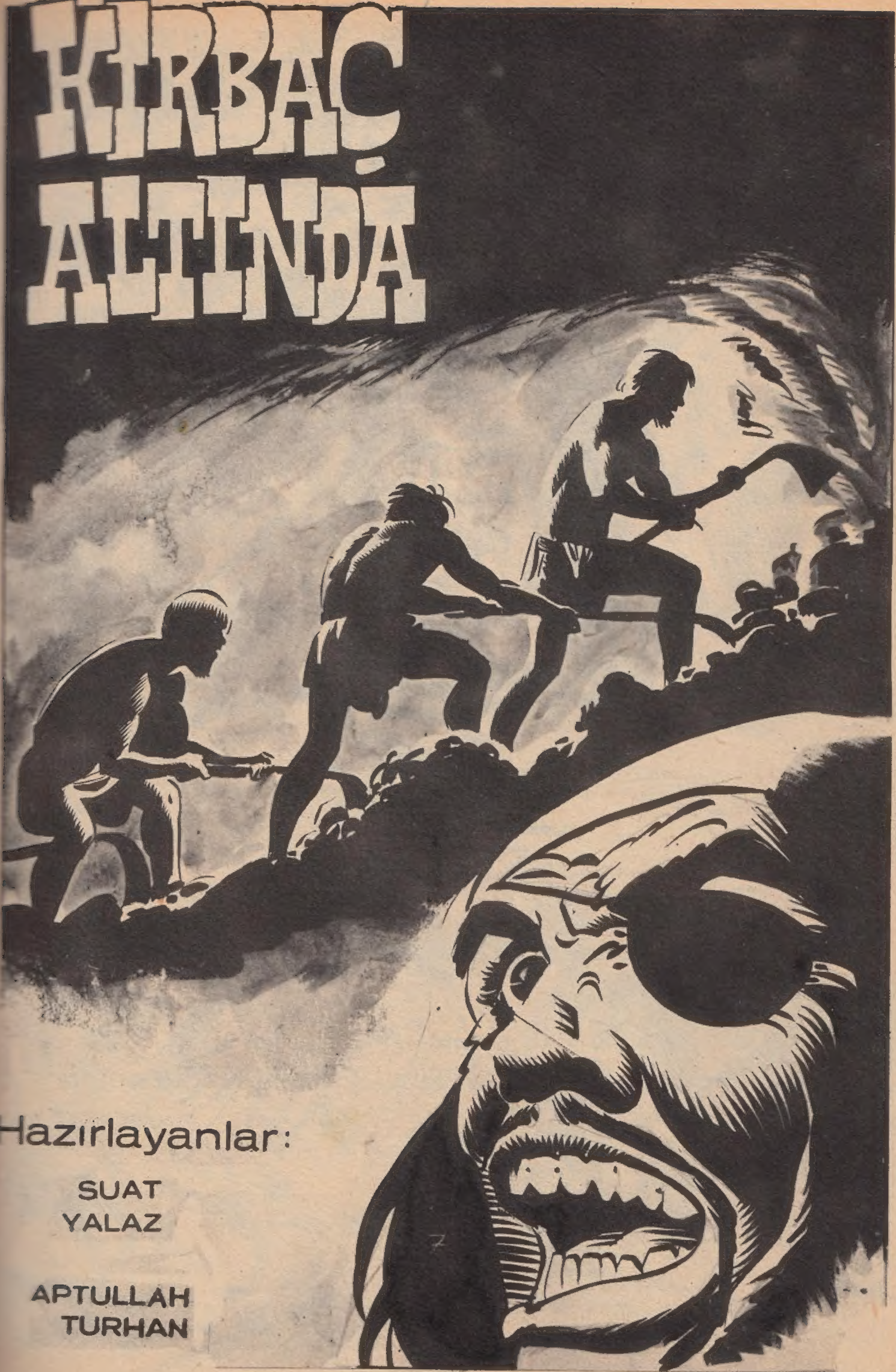

Hazırlayanlar:

SUAT YALAZ

APTULLAH TURHAN

Karaoğlan Maceralarının her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı)nındır. İktibas ve kopya edilmez.
Cağaloğlu Yokuşu No :42, Saadet Han kat 5 - İstanbul

Karaoğlan'ın bu macerasında emeği geçen sanatçılar :
SUAT YALAZ, APTULLAH TURAN, METİN ENGİNASLAN

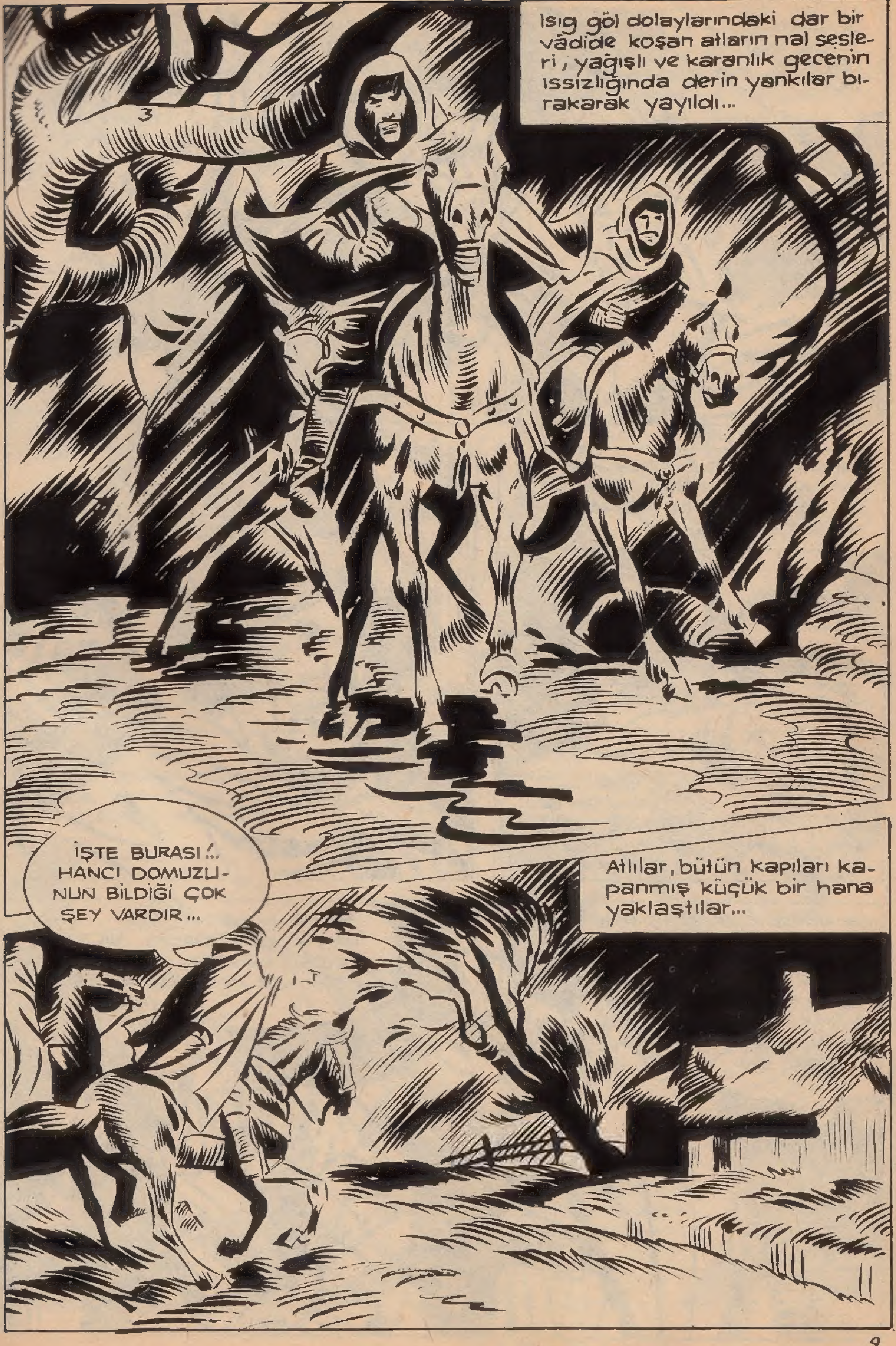
Isıg göl dolaylarındaki dar bir vâdide koşan atların nal sesleri; yağışlı ve karanlık gecenin ıssızlığında derin yankılar bırakarak yayıldı...
İŞTE BURASI!.. HANCI DOMUZUNUN BİLDİĞİ ÇOK ŞEY VARDIR...
Atlılar, bütün kapıları kapanmış küçük bir hana yaklaştılar...

GECENİN BU VAKTİNDE GELENLER KİM OLA ?..
MUTLAKA KÖMÜŞ HAN'IN ADAMLARIDIR...
Hanın kapısı sert bir tekme vuruşu ile açıldı... Soğuk bir rüzgâr ve telâşlı ayak sesleri içerde bulunanları irkiltti...
Handakilerden biri büyük bir korkuya kapılmıştı... Arkadaki bir gölge onun bu korkusunu hemen sezdi...
ÇOK KORKTU.. GÖZLERİNDEN BELLİ.. YOKSA BU GELENLER ONU MU ARIYOR ?!.
HEEYY !.. NERDE BU KALKA DENİLEN HANCI KÖPEĞİ.. KÖMÜŞ HAN'A KARŞI BÖYLE Mİ SAYGI GÖSTERİLİR ? TEZ GELSİN BURAYA !..
Hancı titreyerek koşup geldi
KONUŞ, ÇABUK KONUŞ.. KAÇAN KÖLELER BURAYA GELİP SIĞINDI DEĞİL Mİ ? SÖYLEMEZSEN DİLİNİ KOPARIRIM !..
HAYIR.. ACI BANA İNAN Kİ BİLMİYORUM , HİÇBİR ŞEYDEN HABERİM YOK.. DİLERSEN HER YANI ARA , KİMSE GELMEDİ...

Bir itişte zavallı hancıyı sırtüs-tü yere yuvarladı..
HAYDİ SAVUL ŞURADAN SERSEM KÖPEK.. BİR ŞEY BİLMEMEK PARA ETMEZ!.. GÖZÜNÜ, KULAĞINI AÇ.. HER ŞEYİ BİLMEN, BANA DA HABER İLETMEN GEREK!.. BUNU AKLINA KOY...
HER YERİ ARAYIN.. KÖŞE BUCAĞI KOLLAYIN.. ODALARDA SAKLANAN KİMSE VAR MI, YOK MU,, ÇABUK DURUMU ANLAYIN...
Kömüş Hanın adamları her tarafı aradılar, fakat kimseyi bulamadılar..
KİMSE YOK HER YANI ARADIK.. BURAYA GELMEMİŞLER ANLAŞILAN...

Aradıklarını bulamıyan Kömüş Hanın adamları tekrar gecenin karanlığına daldılar...
ŞİMDİ BİR DE SAYKA'NIN HANINI YOKLAYALIM...
ONLARDAN ÇOK KORKTUN.. MUTLAKA BİR ŞEYLER BİLİYORSUN.. NEDEN SÖYLEMEDİN ?.. ÜÇ DÖRT UĞRU İÇİN NEDEN CANIMIZI TEHLİKEYE SOKTUN ?..
Adamlar gidince handakiler korkuyla büzülen adamı sardılar
KÖMÜŞ HAN'IN ŞAKASI YOKTUR.. HEPİMİZİ, ÇOLUK ÇOCUĞUMUZLA BİRLİKTE ZİNDANLARDA ÇÜRÜTÜR..BUNU BİLMİYOR MUSUN ?..
ÖYLE SÖYLEMEYİN YİĞİTLERİM.. İNSAF EDİN, MERHAMET EDİN!.. BİR ŞEY BİLSEM SÖYLEMEZ MİYİM ?,,, BENİM CANIM DA TATLI.. AMA ELDEN NE GELİR ?,,,
YALAN SÖYLÜYORSUN.. KAÇANLARDAN BİRİ SENİN KARDEŞİNDİ.. ONUN YERİNİ NASIL BİLMEZSİN ? KÖMÜŞ HAN BURAYA GELMEDEN SENİ SÖYLETİRİZ BİZ!..

HEEY!.. BURAYA BAK... NE LÂF ANLAMAZ ADAMSIN SEN.. BİR ŞEY BİLMİYORUM DİYOR, DUYMADIN MI?..
AYAK ALTINDAN ÇEKİL BAKALIM...
Karaoğlan işe karışma çağının geldiğini anlayınca ortaya atıldı, adamı sıkıştıranların arasına daldı
BU YOKSULUN ÜZERİNE ÇULLANMAKLA KENDİNİZİ KURTARACAĞINIZI MI SANDINIZ ?..
ERSENİZ KÖMÜŞ HAN DENİLEN O UĞURSUZUN KARŞISINA DİKİLİN.. BU ZAVALLIYI EZMEKLE, O BAŞBELÂSINA DUYDUĞUNUZ HINCIN ACISINI MI ÇIKARMAK İSTİYORSUNUZ ?..
Ertesi sabah Karaoğlan, adının Tutuk olduğunu öğrendiği adamla handan ayrıldı...
ŞİMDİ ANLAT BAKALIM ŞU OLUP BİTENLERİ...

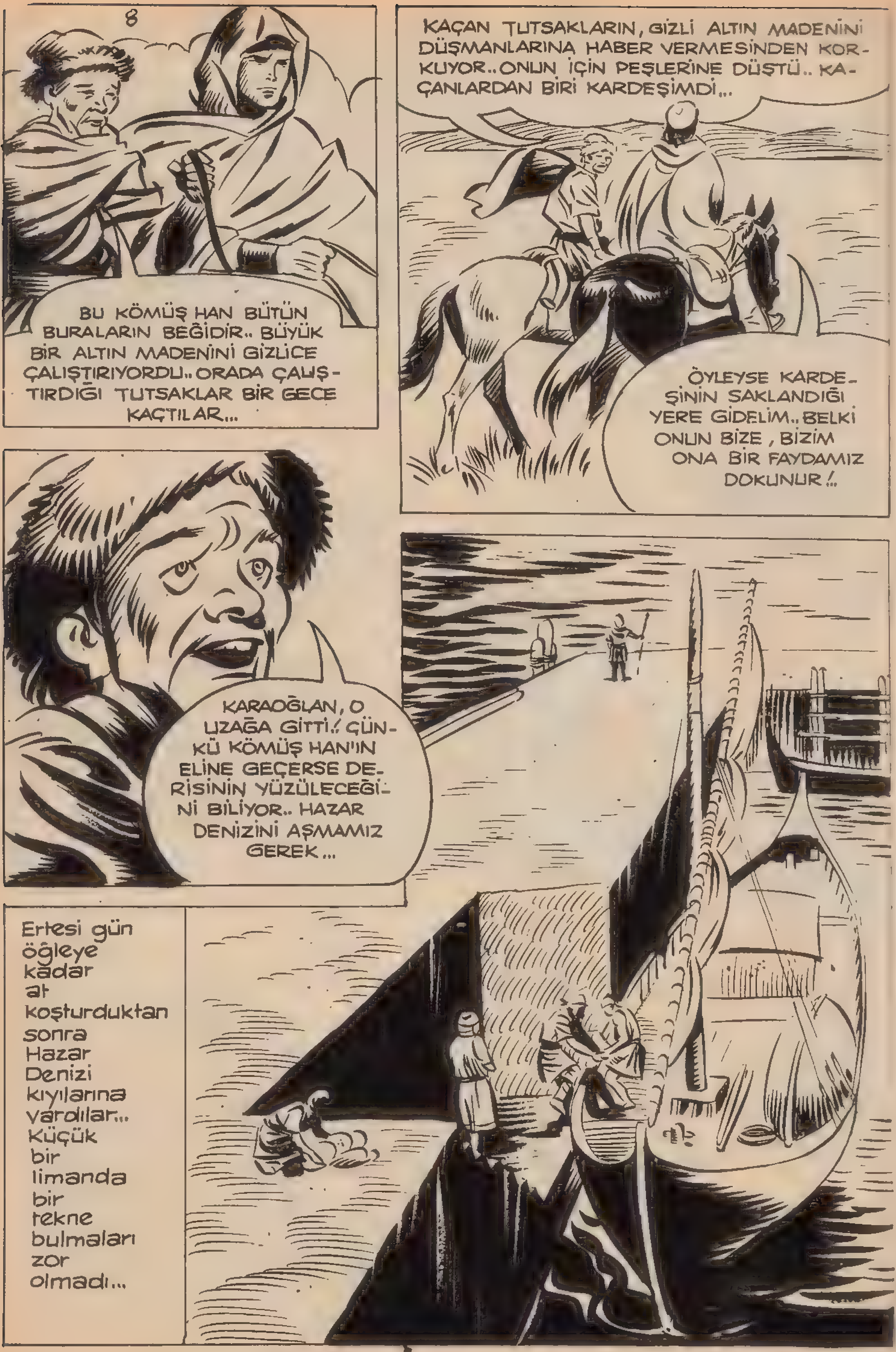
BU KÖMÜŞ HAN BÜTÜN BURALARIN BEĞİDİR.. BÜYÜK BİR ALTIN MADENİNİ GİZLİCE ÇALIŞTIRIYORDU.. ORADA ÇALIŞTIRDIĞI TUTSAKLAR BİR GECE KAÇTILAR...
KAÇAN TUTSAKLARIN, GİZLİ ALTIN MADENİNİ DÜŞMANLARINA HABER VERMESİNDEN KORKUYOR.. ONUN İÇİN PEŞLERİNE DÜŞTÜ.. KAÇANLARDAN BİRİ KARDEŞİMDİ...
ÖYLEYSE KARDEŞİNİN SAKLANDIĞI YERE GİDELİM.. BELKİ ONUN BİZE, BİZİM ONA BİR FAYDAMIZ DOKUNUR!..
KARAOĞLAN, O UZAĞA GİTTİ! ÇÜNKÜ KÖMÜŞ HAN'IN ELİNE GEÇERSE DERİSİNİN YÜZÜLECEĞİNİ BİLİYOR.. HAZAR DENİZİNİ AŞMAMIZ GEREK...
Ertesi gün öğleye kadar at koşturduktan sonra Hazar Denizi kıyılarına vardılar... Küçük bir limanda bir tekne bulmaları zor olmadı...

Tekne denize açıldı... Karaoğlan ve Tutukla birlikte birkaç yolcu daha Abeskun limanına gidiyordu...
ŞANSIMIZ VAR.. RÜZGÂR İYİ, DENİZ HIRÇIN DEĞİL.. AKŞAMA ABESKUN'A VARMIŞ OLURUZ...
MERAK ETME KARAOĞLAN.. TEKNENİN SAHİBİ BU DENİZİ ÇOK İYİ BİLİR.. ABESKUNDA DEVAMLI YANAN BİR FENER VARDIR..
EVET AMA TABİİ BİZ ORAYA VARANA KADAR TEKNEYE BİR ŞEY OLMAZSA.. DAHA ŞİMDİDEN ÇATIRDAMAYA BAŞLADI...
Gece
İŞTE, ŞU KARŞIDAKİ IŞIĞIN YANDIĞI YER ABESKUN'DUR.. FAZLA YOLUMUZ KALMADI...

Biraz sonra limana yaklaştılar.. Teknenin yelkenini indirip sardılar.. İç rıhtıma doğru küreklere asıldılar...
Teknedekilerin hepsi toprağa kavuşmaktan çok memnundu.. Sevinç içinde karaya çıktılar...
Tutuk, vakit geçirmeden Karaoğlan'ı, kardeşi Karpat'ın saklandığı eve doğru götürdü... O da zaten tetikte bekliyordu...
EN NİHAYET GELDİ... AMA YANINDAKİ KİM ACABA ?..
NASILSIN KARPAT ? BEN YOKKEN NELER OLDU ? BU YANIMDAKİ DOSTTUR.. ADI KARAOĞLAN !..
GÖZLERİM YOLDA KALMIŞTI..İÇERİ GİRİN, ANLATACAKLARIM VAR..
BÜTÜN ARKADAŞLAR BURADA.. FAKAT KUŞKU İÇİNDEYİZ.. PEŞİMİZDEN GELİP BİZİ BURADA KISTIRIRLARSA NE YAPABİLİRİZ ? NE GÜCÜMÜZ, NE DE SİLÂHIMIZ VAR.. GELİN, BU İŞİ BERABER KONUŞALIM..

Biraz so limana yaklaştılar..
yelkenin dirip sardılar.. İç
ru küreke asıldılar...
Tutuk, vakit geçirmeden Karaoğlan'ı, kardeşi Karpat'ın saklandığı eve doğru götürdü... O da zaten tetikte bekliyordu...
EN NİHAYET GELDİ... AMA YANINDAKİ KİM ACABA ?..
NASILSIN KARPAT ? BEN YOKKEN NELER OLDU ? BU YANIMDAKİ DOSTTUR.. ADI KARAOĞLAN !..
GÖZLERİM YOLDA KALMIŞTI.. İÇERİ GİRİN, ANLATACAKLARIM VAR..

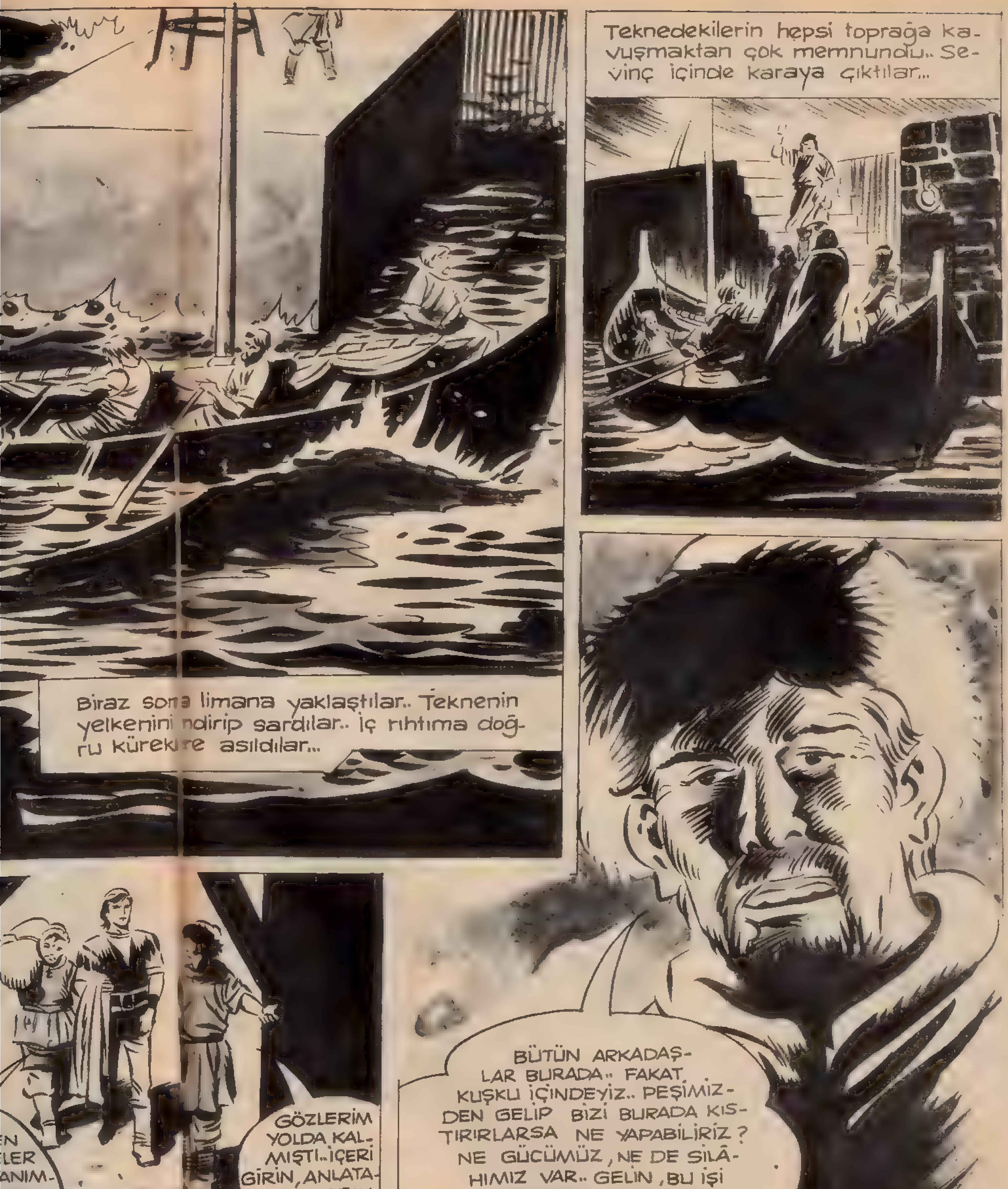
Biraz sonra limana yaklaştılar.. Teknenin yelkenini indirip sardılar.. İç rıhtıma doğru küreklere asıldılar...
Teknedekilerin hepsi toprağa kavuşmaktan çok memnundu.. Sevinç içinde karaya çıktılar...
GÖZLERİM YOLDA KALMIŞTI..İÇERİ GİRİN, ANLATACAKLARIM VAR..
BÜTÜN ARKADAŞLAR BURADA.. FAKAT KUŞKU İÇİNDEYİZ.. PEŞİMİZDEN GELİP BİZİ BURADA KISTIRIRLARSA NE YAPABİLİRİZ? NE GÜCÜMÜZ, NE DE SİLÂHIMIZ VAR.. GELİN, BU İŞİ BERABER KONUŞALIM..

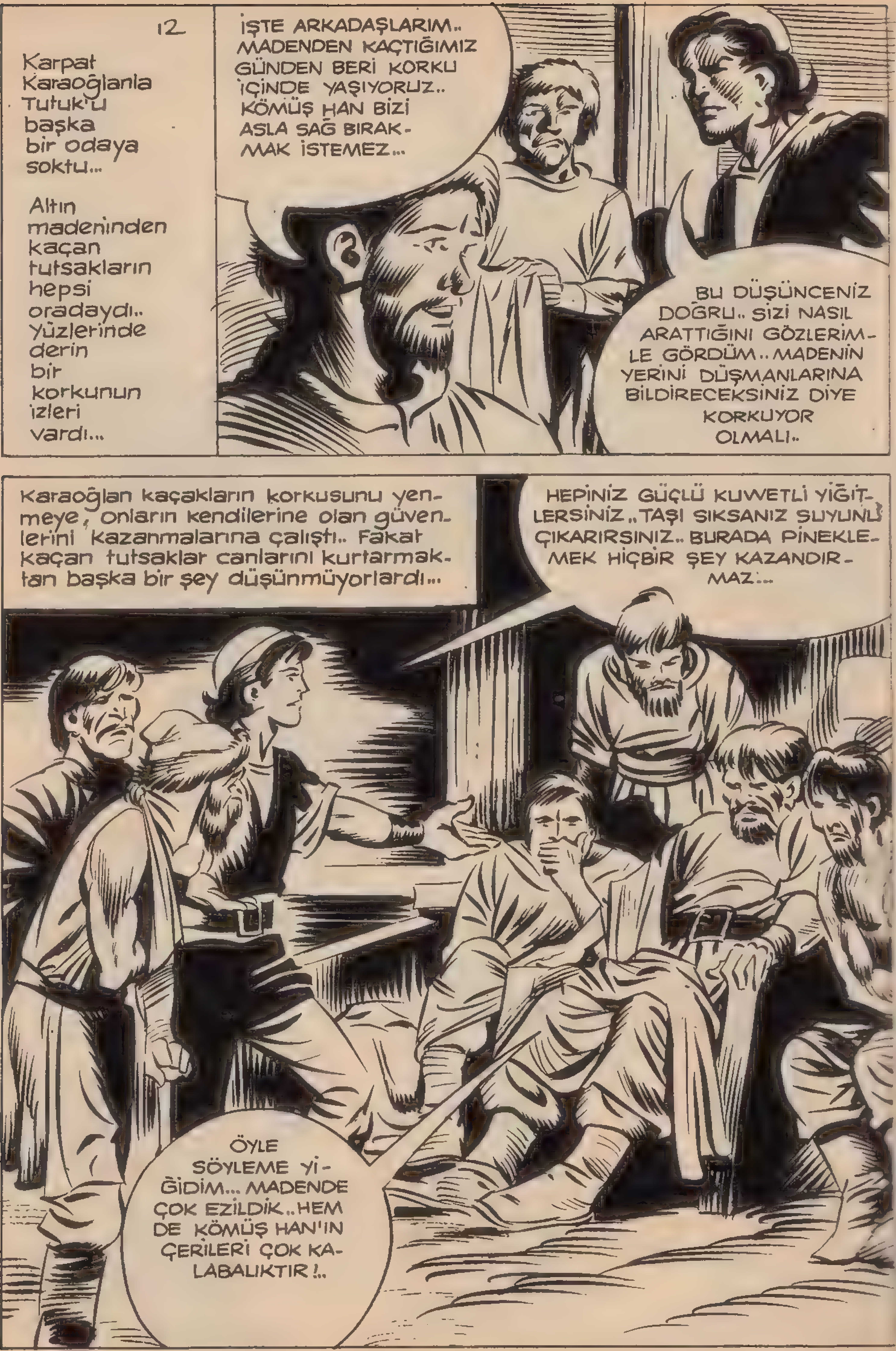

12
Karpat Karaoğlanla Tutuk'u başka bir odaya soktu... Altın madeninden kaçan tutsakların hepsi oradaydı.. Yüzlerinde derin bir korkunun izleri vardı...
İŞTE ARKADAŞLARIM.. MADENDEN KAÇTIĞIMIZ GÜNDEN BERİ KORKU İÇİNDE YAŞIYORUZ.. KÖMÜŞ HAN BİZİ ASLA SAĞ BIRAK-MAK İSTEMEZ...
BU DÜŞÜNCENİZ DOĞRU.. SİZİ NASIL ARATTIĞINI GÖZLERİM-LE GÖRDÜM.. MADENİN YERİNİ DÜŞMANLARINA BİLDİRECEKSİNİZ DİYE KORKUYOR OLMALI..
Karaoğlan kaçakların korkusunu yen-meye, onların kendilerine olan güven-lerini kazanmalarına çalıştı.. Fakat kaçan tutsaklar canlarını kurtarmak-tan başka bir şey düşünmüyorlardı...
HEPİNİZ GÜÇLÜ KUVVETLİ YİĞİT-LERSİNİZ.. TAŞI SIKSANIZ SUYUNU ÇIKARIRSINIZ.. BURADA PİNEKLE-MEK HİÇBİR ŞEY KAZANDIR-MAZ...
ÖYLE SÖYLEME Yİ-ĞİDİM... MADENDE ÇOK EZİLDİK..HEM DE KÖMÜŞ HAN'IN ÇERİLERİ ÇOK KA-LABALIKTIR!..

SONRA... GÜÇSÜSÜZ AMA BİZ DE AZ SAYILMAYIZ.. ONLARA KARŞI GİDECEKSEK ŞÖYLE BÜYÜKÇE BİR TEKNEMİZİN OLMASI GEREKİR !..
HAH ŞÖYLE !.. İŞ GEMİYE KALSIN ... ONU BULMASI BENDEN.. SİZ DE YÜREĞİNİZİ PEKLEŞTİRMEYE ÇALIŞIN...
O sırada limanda yanan işaret fenerinin başındaki nöbetçi denizde bir ışığın gittikçe yaklaştığını farketti...
O DA NE ? VAY ANAM... BU BİR GEMİ YAHU... HEM DE BURAYA GELİYOR !..
HEEEYY !... BİR TEKNE LİMANA DOĞRU GELİYOR.. DOST MU, DÜŞMAN MI, GAYRI BİLMEM !..
VAY KÖPOĞLULAR.. PEŞİMİZE DÜŞMÜŞ OLMALILAR !..
MUTLAKA KÖMÜŞ HAN'IN ADAMLARIDIR.. SİZİN TEKNEYİ TAKİP ETMİŞ OLMALILAR...

Denizdeki tekne Abeskun limanına doğru dalgalara bata çıka yaklaşı-yordu...Geminin başında top-lanmış duran üç dört adam hayatlarından memnun görü-nüyorlardı...
EN NİHAYET İZLERİNİ BULDUK REİS..ÖNDEKİ TEKNE ŞU IŞIK YA-NAN LİMANA GİR-Dİ...
İYİ Kİ HEMEN GE-LİP HANDAKİ DURUMU HABER VERDİN.. O IŞIK İŞARET FENERİ OLMALI... ONU GÖZDEN KAYBETMİYE-LİM.. DENİZ GİTTİKÇE BO-ZULUYOR, ÜSTELİK KIYI DA ÇOK KAYALIK ...
Bir kova kapan Ka-raoğlan fenere doğ-ru koşuyordu..

15
DÜŞMANI DENİZDEYKEN BOĞMAK GEREK!.. FENERİN ALEVİ SÖNÜNCE KIYIYI KOLAY BULAMAZ, KAYALARA BİNDİRİRLER...
Karaoğlan kovanın içindeki suyu, kapağını açtığı fenerin içine boşalttı... Fenerdeki alev birden söndü, ortalığı koyu bir karanlık kapladı...
HEEEYY... IŞIK SÖNDÜ!.. FENER YANMIYOR.. KAYALARA BİNDİRECEĞİZ.. BİR ŞEY GÖRÜNMÜYOR..
ALLAH KAHRETSİN!.. YELKENLERİ İNDİRİN... KAYALARA YAKLAŞTIK.. HAYDİ, TEZ OLUN...
DÜMENİ YARIM SANCAK KIRIN.. HAYIR, DURUN, TORNİSTAN EDELİM.. DURMAYIN BE...
Birden basan karanlık, yaklaşan teknede büyük bir korku yarattı.. Koşuşmalar, karmakarışık buyruklar birbirini kovaladı...

Fakat artık çok geç kalmışlardı.. Hızını kesemeyen ağır tekne korkunç bir çatırtı ile kayalara bindirdi...
İŞTE KORKTUĞUMUZ OLDU.. ÇABUK SUYA ATLAYIN.. TEKNE PARÇALANDI, SU ALIYOR.. BATACAK...
OLDU!.. BELÂLARINI BULDULAR.. SUYA ATLIYORLAR.. HAYDİ GELİN, ONLARI TOPLAYALIM...
Teknedekilerin kimisi ölmüş ve yaralanmış, kimisi de suya atlayıp kayalara doğru yürümeye başlamıştı...

Tekneden kurtulanlar ağır ağır kıyıya çıktılar.. Islanmışlardı.. Bazısı da yaralıydı.. Silâhları da gemiyle birlikte batmıştı...
DİKKATLI OLUN !.. BELKİ BİZİ BEKLEYENLER VARDIR.. SİLÂHIMIZ YOK.. GAFİL AVLANMIYALIM..
Tam düşündükleri gibiydi.. Karaoğlan ve kaçaklar onları bekliyordu...
TOPLANIN ŞURAYA.. KARŞI KOYMAYA KALKIŞMAYIN.. GEMİNİZİ KAYBETTİNİZ.. CANINIZI DA KAYBETMEK İSTEMEZSİNİZ DİRENMEYİN !..
BU SEFERLİK TALİH SİZE GÜLDÜ... AMA BİZE DOKUNMAYA KALKARSANIZ KÖMÜŞ HAN BUNU YANINIZA BIRAKMAZ... HER YANDA BU KAÇAKLARI ARATIYOR !..

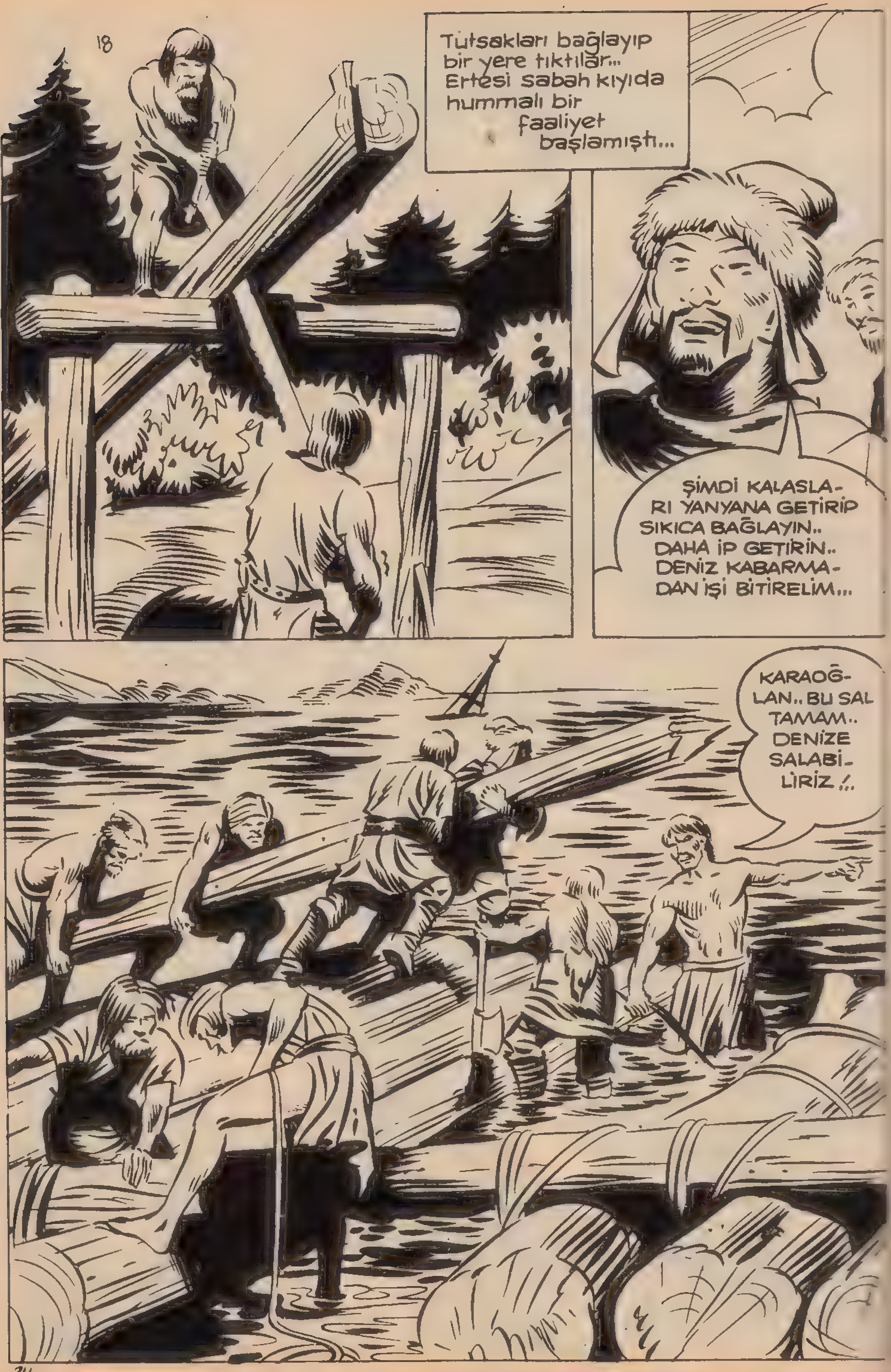
18
Tutsakları bağlayıp bir yere tıktılar... Ertesi sabah kıyıda hummalı bir faaliyet başlamıştı...
ŞİMDİ KALASLARI YANYANA GETİRİP SIKICA BAĞLAYIN.. DAHA İP GETİRİN.. DENİZ KABARMADAN İŞİ BİTİRELİM...
KARAOĞLAN.. BU SAL TAMAM.. DENİZE SALABİLİRİZ !..

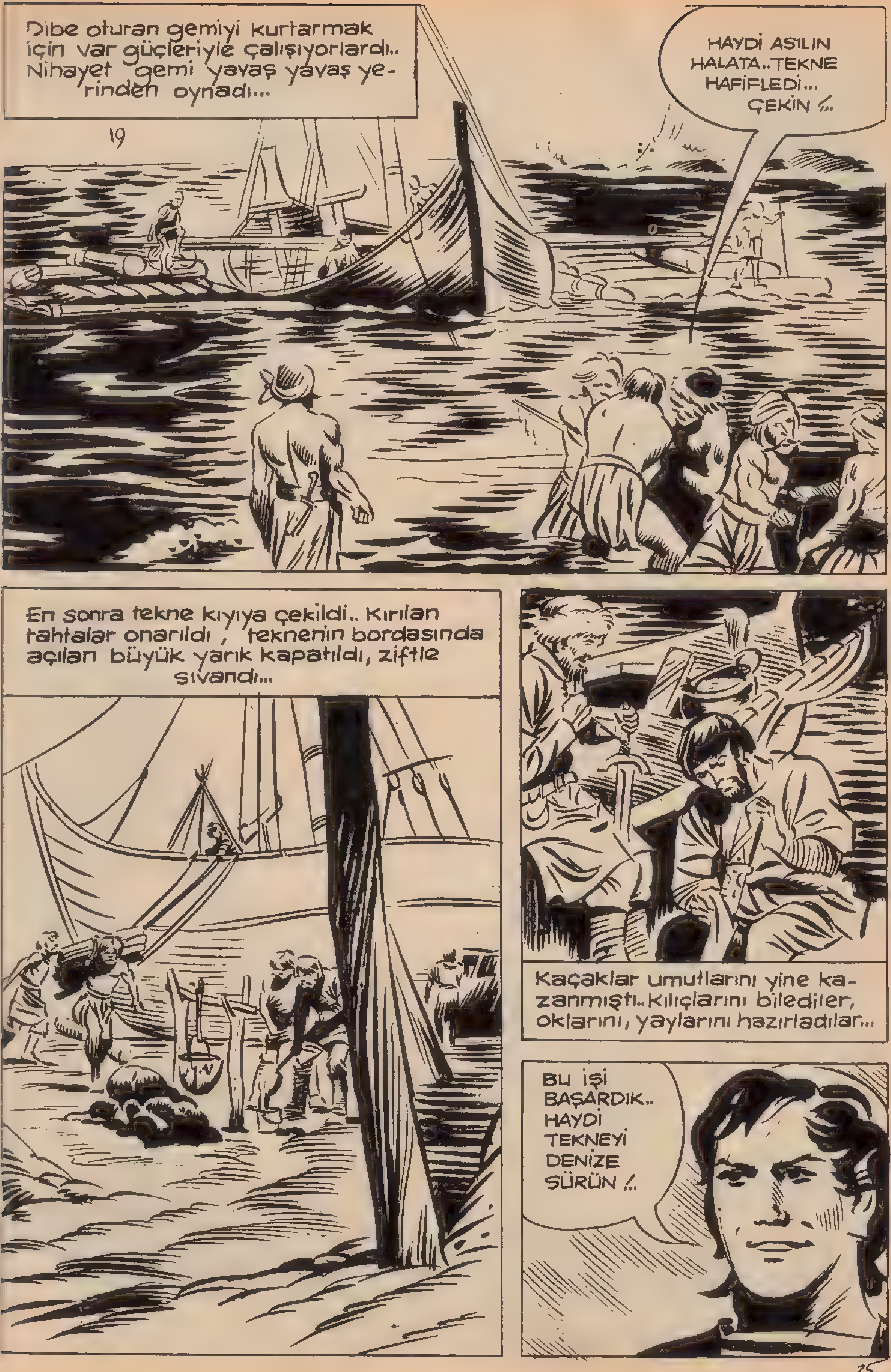

Dibe oturan gemiyi kurtarmak için var güçleriyle çalışıyorlardı.. Nihayet gemi yavaş yavaş yerinden oynadı...
HAYDİ ASILIN HALATA..TEKNE HAFİFLEDİ... ÇEKİN !..
En sonra tekne kıyıya çekildi.. Kırılan tahtalar onarıldı , teknenin bordasında açılan büyük yarık kapatıldı, ziftle sıvandı...
Kaçaklar umutlarını yine kazanmıştı..Kılıçlarını bilediler, oklarını, yaylarını hazırladılar...
BU İŞİ BAŞARDIK.. HAYDİ TEKNEYİ DENİZE SÜRÜN !..

ARTIK BÜYÜK, GÜZEL BİR TEKNEMİZ VAR.. DENİZLER BİZİM SAYILIR..
Gemi eskisinden güzel ve sağlam olmuştu.. İyice silahlanıp tekneye bindiler, denize açıldılar...
KÖTÜ GÜNLERİ ARKADA BIRAKTIK.. ZAVALLI TUTSAKLAR DEĞİLİZ ARTIK..
KÖMÜŞ HAN'A İYİ BİR DERS VERELİM.. GÖZÜNÜ OYUP LEŞİNİ SERELİM..

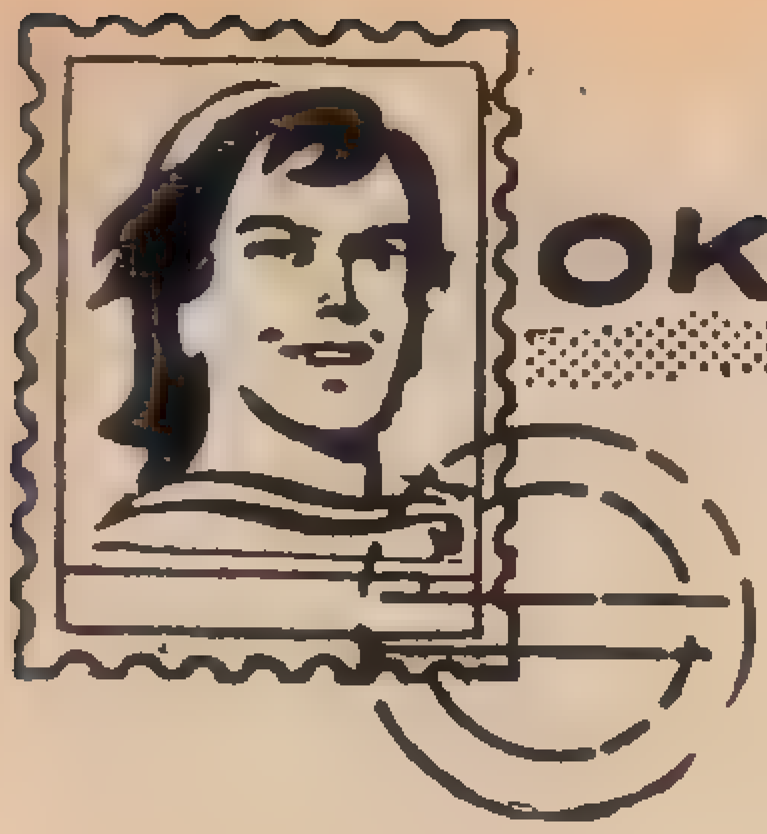

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

ZAFER ERÇEVİK - İzmir

Mektubunuzu aldık; memnun olduk. Sorularınızın cevapları aşağıdadır.

1- Karaoğlan'ın 150. sayısının İzmir'e gelemeyişinin sebebi, mecmuamızı getiren kamyonetin bir başka kamyonetle çarpışması ve kaza sonucu olarak çıkan yangında içindeki gazete ve mecmuaların tamamen yanmasıdır. İstemiş olduğunuz bu sayı adresinize postalanmıştır.

2- Red Kid Karaoğlan okuyucuları tarafından çok sevilen bir maceradır. Hem biliyorsunuz "Altaydan gelen yiğit" macerasını foto-roman halinde ayrıca yayınladık.

3- Suat Yalaz'ın imzalı fotoğrafı da en yakın zamanda adresinize gönderilecektir.

MESUT KAHTALI - Malatya

Göndermiş olduğunuz mektubun içindeki Karaoğlan resmi bizim de hoşumuza gitti. Başarılı tarafları olmakla beraber, eksikleri de çok. Resimlerinizin gazetelerde çıkmasını istiyorsanız, daha çok çalışmanız ve resim tekniğini öğrenmeniz lâzımdır. Buna rağmen Karaoğlan'a karşı duyduğunuz yakınlık bizleri çok sevindirdi. Sizde eksik olan Karaoğlan ciltlerinin maalesef bizde de mevcudu kalmadı. İlerde bunları tekrar basacak olursak size göndeririz.

OĞUZHAN ZORLU - Ankara

Karaoğlan hakkındaki samimi ve güzel duygularınıza çok teşekkür ederiz. Karaoğlan siz ve sizler gibi onu çok seven okuyucularını daha fazla memnun etmek için pek yakın zamanda karşınıza yepyeni bir çehre, zengin yazılar ve romanlarla dolu olarak çıkacaktır. İstemiş olduğunuz Karaoğlan ciltlerinin bedellerini bize posta veya damga pulu olarak teahhütlü bir mektup içinde gönderirseniz isteğiniz derhal yerine getirilecektir.

DİLEK UMAR - Ankara

Karaoğlan hakkındaki takdir duygularınız bizi çok sevindirdi. Mecmuamız sizlerin ilgisine daha çok layık olabilmek için iki hafta sonra karşınıza yepyeni bir şekilde çıkmaya hazırlanmaktadır. Önümüzdeki Kurban Bayramında elinize alacağınız yeni Karaoğlan'ı gerek boy ve gerek içinde bulunacak konular bakımından çok daha fazla seveceğinize ve beğeneceğinize, inanıyoruz.

İstemiş olduğunuz ve sizde eksik olan Karaoğlan sayıları ile Suat Yalaz'ın imzalı bir fotoğrafı adresinize postalanmıştır. İyi dileklerimizle....

Saygılarımızla,
Hepinize sevgi
ve selâmlar.

ADRESİMİZ DEĞİŞTİ

Karaoğlan ve yayınlarını içine alan Resimli Roman Ajansı adlı müessesemiz, yine Babıâli'de, başka bir binaya taşınmıştır. Müessesemizin yeni adresi şudur:

Cağaloğlu Yokuşu No.42, Saadet han kat 5, İstanbul.

Okuyucularımızın, mektuplarını yeni adresimize yollamalarını ve havalelerini de, aşağıdaki İdare Müdürümüz veya Bankaya göndermelerini rica ederiz.

Bilgin Koçametin
Karaoğlan İdare Müdürü
Cağaloğlu Yokuşu, 42, Saadet han, kat 5

Garanti Bankası
Kasımpaşa Şubesi, hesap No. II6
Kasımpaşa - İstanbul

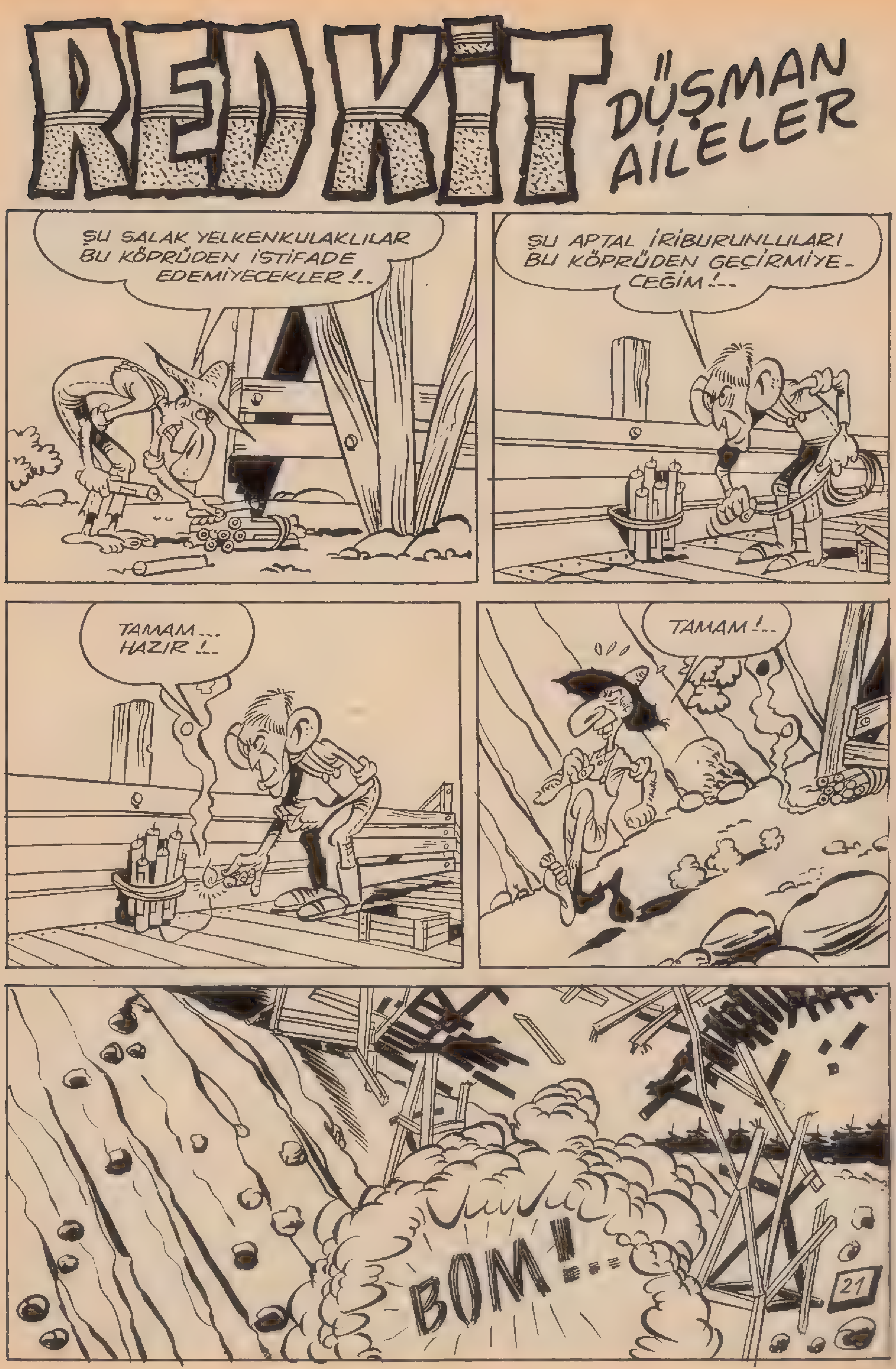

REDKİT
DÜŞMAN AİLELER
ŞU SALAK YELKENKULAKLILAR BU KÖPRÜDEN İSTİFADE EDEMİYECEKLER !..
ŞU APTAL İRİBURUNLULARI BU KÖPRÜDEN GEÇİRMİYE-CEĞİM !..
TAMAM... HAZIR !..
TAMAM !..
BOM!
21

GÖRDÜNÜZ MÜ?.. KÖPRÜ UÇTU... BEN DE, GÜZEL BİR AÇIŞ NUTKU HAZIRLAMIŞTIM!..
!?!
BU İRİBURUNLULARIN BİR OYUNU... GİDİP BİZİMKİLERE HABER VEREYİM!..
VAY!.. DEMEK ÖYLE HA?!. BİZ DE GİDİP ARABA GARAJINI UÇURALIM... İRİBURUNLULAR DAİMA POSTA ARABASINA BİNERLER!!..
BOM!
BU ADAMLAR DA ARTIK ÇOK OLUYOR!..
22

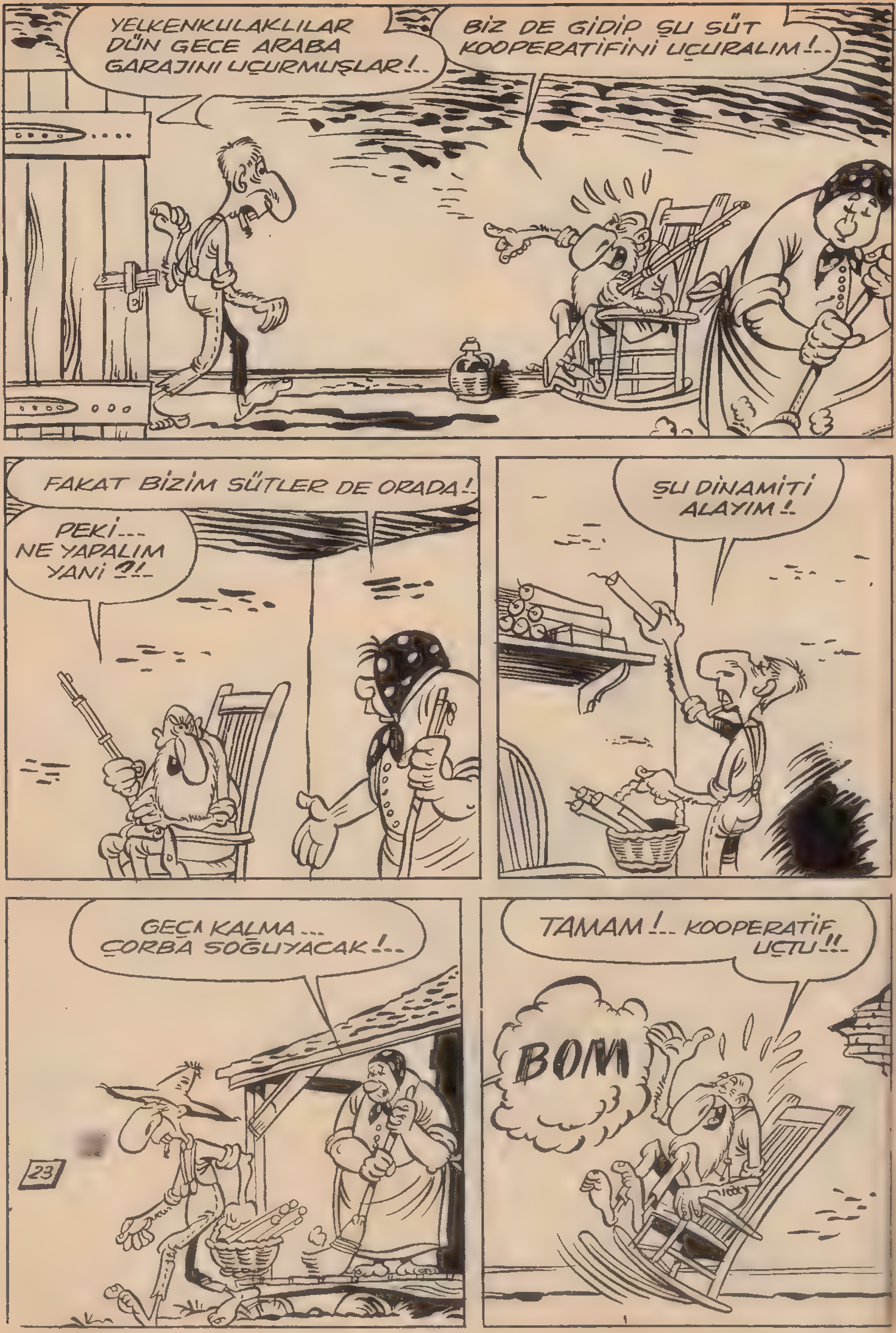
YELKENKULAKLILAR DÜN GECE ARABA GARAJINI UÇURMUŞLAR!..
BİZ DE GİDİP ŞU SÜT KOOPERATİFİNİ UÇURALIM!..
FAKAT BİZİM SÜTLER DE ORADA!..
PEKİ... NE YAPALIM YANİ ?!..
ŞU DİNAMİTİ ALAYIM!..
GEÇ KALMA... ÇORBA SOĞUYACAK!..
23
TAMAM!.. KOOPERATİF UÇTU!!..
BOM

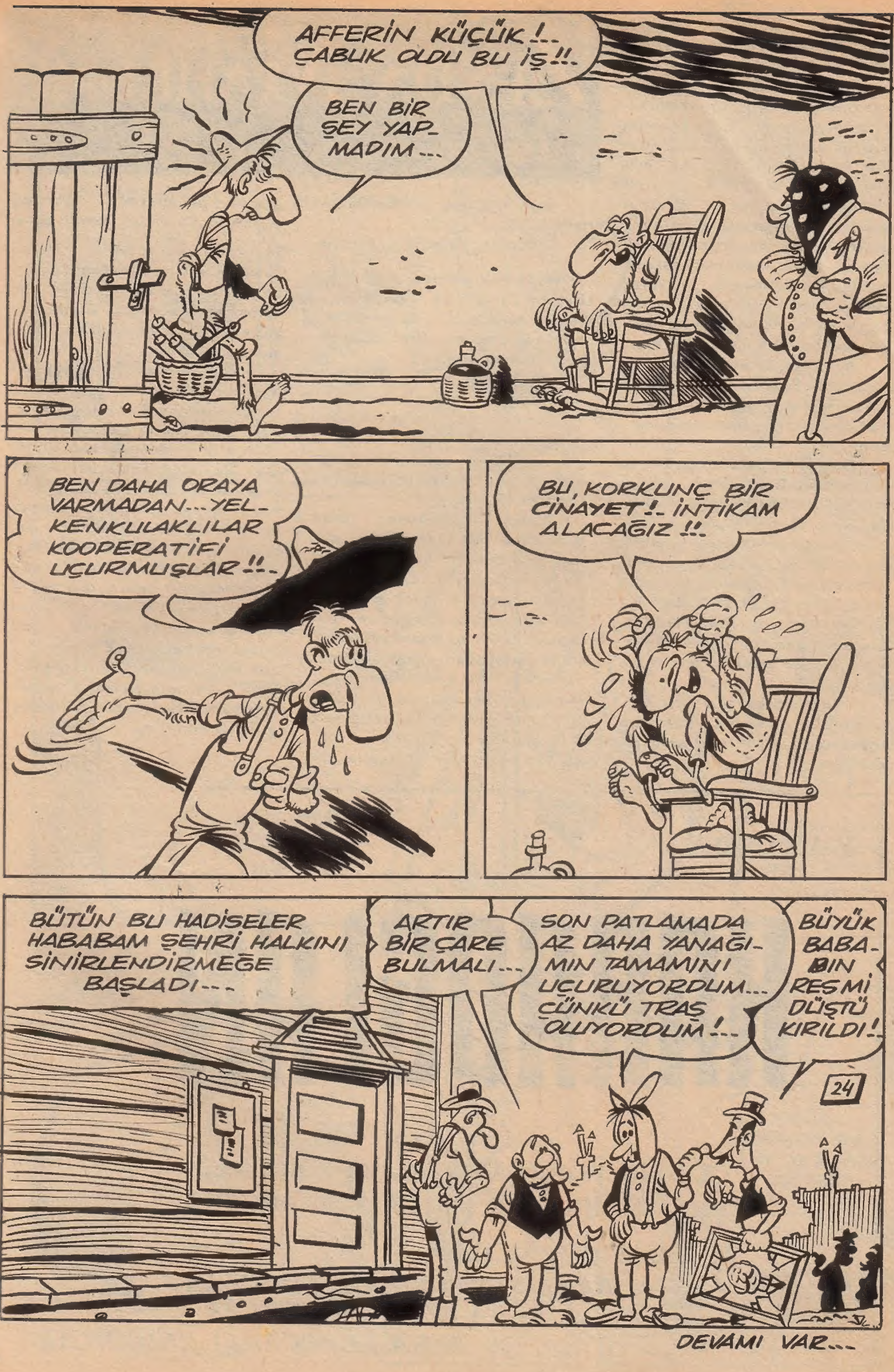
AFFERİN KÜÇÜK !.. ÇABUK OLDU BU İŞ !!..
BEN BİR ŞEY YAPMADIM...
BEN DAHA ORAYA VARMADAN...YELKENKULAKLILAR KOOPERATİFİ UÇURMUŞLAR !!..
BU, KORKUNÇ BİR CİNAYET !.. İNTİKAM ALACAĞIZ !!..
BÜTÜN BU HADİSELER HABABAM ŞEHRİ HALKINI SİNİRLENDİRMEĞE BAŞLADI...
ARTIR BİR ÇARE BULMALI...
SON PATLAMADA AZ DAHA YANAĞIMIN TAMAMINI UÇURUYORDUM... ÇÜNKÜ TRAŞ OLUYORDUM !..
BÜYÜK BABABIN RESMİ DÜŞTÜ KIRILDI !..
24
DEVAMI VAR...

re daha, bir kere ben öpmekten o da öpülmekten yorgun düşünceye kadar öptüm.

Çevik adımlarla köprüye vardım. Sapt ve Fritz orada beni bekliyorlardı. Tavsiyelerine uyarak elbiselerimi değiştirdim ve bana getirilen ata bindim. Üç atlı karanlıkta yola çıktık. Bütün gece yol aldıktan sonra gün doğarken Ruritanya sınırında bir tren istasyonuna vardık. Treni beklerken istasyonda bizden başka kimse yoktu. Dostlarım bana Ruritanya'ya ait bütün haberleri göndereceklerini vadetmişlerdi.

Ayrılmadan evvel son dakikalarda Sapt'la, Fritz bana birşeyler söylüyorlar bense rüyadaymış gibi onları dinliyordum.

O anda kulaklarımda Flavia'nın "Rudolf, Rudolf," diyen sesinden başka bir şey yoktu. Onlar da benim düşünceye dalmış olduğumu görünce sustular İstasyonda bir aşağı bir yukarı yürümeye başladık. Bir aralık koluma bir el dokundu. Uzaktan beni götürecek olan trenin mavi dumanı gözükmüştü. Onlara veda etmek için ellerini sıkarken:

"Vazifem burada bitiyor", dedim"Ruritanya'da kaldığım müddetçe sizinle iyi anlaştık dostlarım" dedim.

ZENDA MAHKÛMU

★ ANTHONY HOPE'DAN Çeviren : ELİF İNCİ ★

Sapt muzaffer bir tavırla ilave etti.

"Hainleri defedip kıralın tahtında kalmasını sağladık" Birden Fritz Von Tarlenheim, benim kendisini durdurmama fırsat vermeden elimi kaptı ve dudaklarına götürdü"

"Allah her zaman layık olanı kıral yapmıyor" dedi.

Sonra konuşmadan tekrar el sıkıştık ve ben Rudolf Rassendyll, İngiltereye giden trene bindim. Ve Ruritanya topraklarından ayrıldım.

Memleketime döner dönmez sayfiyede bir ev satın aldım ve sakin bir hayat yaşamaya başladım. Her sene Ruritanya'dan bana bir haber gelir ve ben Almanyada Dresden'e gidip orada Fritz Von Tarlenheim'le buluşurum. Geçen seferinde karısı tatlı kontes Helgayla, kucağında bir çocukla geldi. Bir Bir hafta süren beraberliğimiz sırasında ondan Strealsau' ya ait son haberleri öğrendim. Akşamları beraberce yürüyüş yaparken Sapt'tan, kıraldan ve Flavia'dan bahsederiz. Fritz hersene gelirken beraberinde, Dresden'e bir kutu getirir. Bu kutunun içinden kan kırmızısı güllerle bir pusula çıkar. Pusulada:

"Rudolf-Flavia-Her zaman" yazılıdır. Ben de bu mesajlara cevap veririm. Ruritanya kraliçesiyle, rabıta sadece bu kadardır işte. Aslında ben Flavi'a'yı Ruritanya kraliçesi olarak değil de fedakarlık sembolü bir kadın olarak görürüm. Bazan kendi kendime düşünürüm de benim için dünyadaki kadınların en güzelinin en asilinin beni sevmesine, benim onu sevmeme fırsat verdiği için tanrıya şükrederim. Acaba onun güzel yüzünü tekrar görebilecek miyim? Bunu bilmiyorum ama hayatımın sonuna kadar Ruritanya kraliçesini seveceğimden eminim.

BİTTİ

YAKINDA

KARAOĞLAN

ÇEŞİTLİ KONULARIYLA, ARADIĞINIZ, ÖZLEDİĞİNİZ BİR DERGİ OLACAKTIR.

O DAHA BÜYÜK BOY
O DAHA SEVECEĞİNİZ KONULAR
O DAHA GÜZEL RESİMLER
O DAHA HEYECANLI ROMANLAR

BOBİZOROS

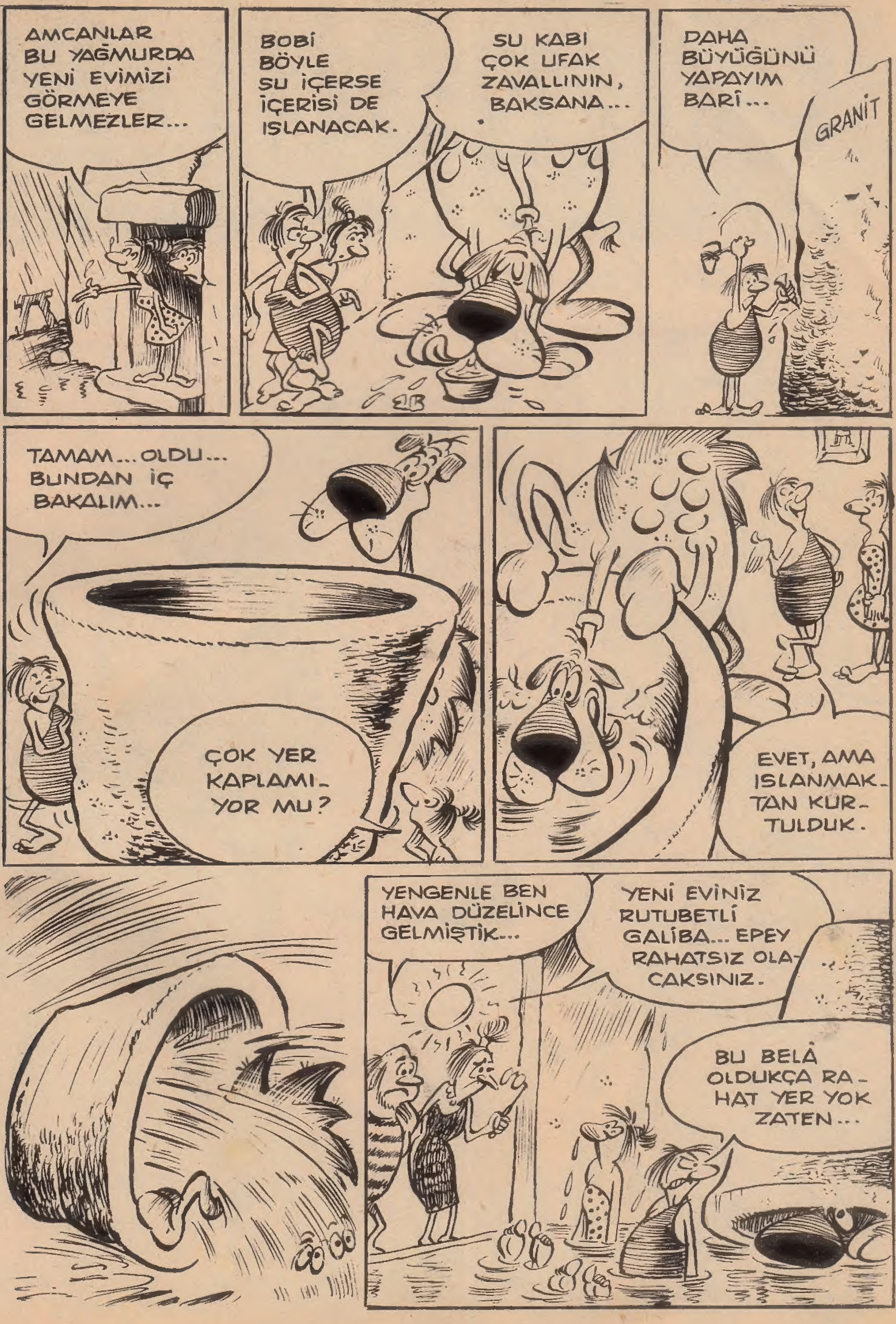
AMCANLAR BU YAĞMURDA YENİ EVİMİZİ GÖRMEYE GELMEZLER...
BOBİ BÖYLE SU İÇERSE İÇERİSİ DE ISLANACAK.
SU KABI ÇOK UFAK ZAVALLININ, BAKSANA...
DAHA BÜYÜĞÜNÜ YAPAYIM BARİ...
GRANIT
TAMAM... OLDU... BUNDAN İÇ BAKALIM...
ÇOK YER KAPLAMI-YOR MU?
EVET, AMA ISLANMAK-TAN KUR-TULDUK.
YENGENLE BEN HAVA DÜZELİNCE GELMİŞTİK...
YENİ EVİNİZ RUTUBETLİ GALİBA... EPEY RAHATSIZ OLA-CAKSINIZ.
BU BELÂ OLDUKÇA RA-HAT YER YOK ZATEN...

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Gelecek kitabımız